

pæriske økonomiske Fællesskabs« til: »De Europæiske Fællesskabers«.

31. §§ 18 og 18 a affattes således:

»§ 18. Bortset fra de i §§ 16, 17 og 17 a omhandlede tilfælde kan adkomst på en landbrugsejendom i landzone kun erhverves med landbrugsministerens tilladelse.

Stk. 2. Landbrugsministeren kan

- 1) fravige arealgrænsen på 30 ha i § 16, stk. 1-3, indtil 50 ha eller
- 2) meddele tilladelse i særlige tilfælde, hvor erhververen på grundlag af tidligere beskæftigelse eller anden uddannelse end den, der kræves i henhold til § 16, stk. 1, nr. 6, må antages at være kvalificeret til at forestå driften af den pågældende ejendom.

Stk. 3. Landbrugsministeren kan meddele tilladelse til, at en person erhverver midlertidig adkomst på mere end to landbrugsejendomme, hvis erhvervelsen sker med henblik på sammenlægning, der kan tillades efter § 13, eller hvis en af ejerens andre landbrugsejendomme afhændes i forbindelse med erhvervelsen.

Stk. 4. Landbrugsministeren kan meddele tilladelse til, at en person erhverver adkomst på en landbrugsejendom, når

- 1) erhvervelsen sker med henblik på anvendelse som anført i § 4, stk. 1, nr. 1, og ejendommen i nær fremtid kan påregnes udlagt til det pågældende formål,
- 2) erhvervelsen sker i erhvervsøjemed med henblik på en ikke-jordbrugsmæssig anvendelse, som i øvrigt må anses som ønskelig ud fra en almindelig samfundsmæssig vurdering,
- 3) erhvervelsen sker med henblik på særlige formål, herunder anvendelse til videnskabelige, undervisningsmæssige, almene sociale, sundhedsmæssige eller almene rekreative formål, eller
- 4) særlige forhold i øvrigt taler for det.

Stk. 5. Tilladelse kan i almindelighed ikke meddeles, hvis

- 1) det skønnes, at erhvervelsen hovedsagelig tager sigte på kapitalanbringelse eller der er et misforhold mellem købesummen og ejendommens reelle værdi eller
- 2) erhvervelsen vil medføre en uhensigtsmæssig driftsstruktur eller ejendomsfordeling.

Stk. 6. Er erhververen, dennes ægtefælle eller børn under 18 år i forvejen ejer eller medejer af en landbrugsejendom, herunder jordbrugsbe-

drifter i udlandet, kan tilladelse til erhvervelse af yderligere en landbrugsejendom normalt ikke meddeles, hvis det samlede areal af de to ejendomme vil overstige 70 ha og ejeren af en landbrugsejendom som omhandlet i § 13, stk. 3, nr. 1-4, har behov for suppleringsjord. Arealgrænsen gælder dog ikke i det omfang, erhververen selv har behov for arealet for at skabe harmoni i bedriften mellem besætning og jordtilliggende.

§ 18 a. En person kan erhverve adkomst på en anpart i en landbrugsejendom ved deling af fællesbo, ved arv fra ægtefælle eller ved hensidende i uskiftet bo. Herudover kan en person erhverve adkomst på en anpart i en landbrugsejendom, hvis

- 1) erhvervelsen sker ved arv, eller hvis overdrageren eller de øvrige medejere er erhververens ægtefælle, søskende eller beslægtede i ret op- eller nedstigende linie,
- 2) mindst en af anpartshaverne er ejer af en anpart på $\frac{1}{2}$ eller derover af ejendommen og opfylder betingelserne i §§ 16, 17 eller 17 a og
- 3) erhververen ikke efter erhvervelsen er ejer eller medejer af mere end to landbrugsejendomme, herunder jordbrugsbedrifter i udlandet.

Stk. 2. Bortset fra de i stk. 1 nævnte tilfælde kan to eller flere personer i forening erhverve adkomst på en landbrugsejendom, hvis

- 1) hver enkelt anpartshaver opfylder betingelserne i § 16, stk. 1, nr. 1-3,
- 2) mindst en af anpartshaverne er ejer af en anpart på $\frac{1}{2}$ eller derover af ejendommen, har fast bopæl og lovlig adkomst på ejendommen eller opfylder betingelserne for personlig erhvervelse af denne og
- 3) hver enkelt af de øvrige anpartshavere inden 6 måneder efter erhvervelsen tager fast bopæl på ejendommen eller deltager i den daglige drift.

Stk. 3. Kredsen af anpartshavere, jf. stk. 2, som i forvejen ejer en landbrugsejendom, kan uanset bestemmelserne i stk. 2, nr. 1, erhverve adkomst på yderligere en landbrugsejendom, hvis en anpartshaver, der opfylder betingelserne i stk. 2, nr. 2, også opfylder betingelserne for personlig erhvervelse af yderligere en landbrugsejendom.

Stk. 4. Landbrugsministeren kan uanset bestemmelserne i stk. 2 og 3 fastsætte regler om